

POEMA

Lucía Novas

As escalas dos mapas miden os corpos con exactitude asombrosa.

Deixando atrás as fragas das lapas (coxas, brión, vello, enredadeiras), introducíeste polos desertos mariños e subsaharianos.

A acuosidade é o elemento máis firme.

Ábrense as portas coma os pétalos dunha anémona oceánica, e permítese arribar ó interior máis estraño.

O ceo sureiro ten un valor incalculábel:

*voan misteriosas as flores de azafrán,
e anéganos o aire co seu olor a madeira seca.*

(Reméxeste entre as areas rugosas e as palmeiras)

Plenilunio de lúa mollada e pracer de solsticio.

